

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Żmij

w sprawie z powództwa T. K.
przeciwko D. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 3 lutego 2026 r.,
na skutek skargi T. K. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez
nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Okręgowym
w Warszawie pod sygn. III C 1213/25 (dawniej IV C 410/15),

**stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje sprawę według
właściwości Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie.**

[kf]

UZASADNIENIE

Skargą z 17 listopada 2025 r. (data stempla pocztowego) skarżący T. K.
wniósł do Sądu Najwyższego skargę na przewlekłość postępowania sądowego,
toczącego się przed Sądem Okręgowym w Warszawie pod sygn. III C 1213/25
(dawniej IV C 410/15).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie mogła zostać rozpoznana przez Sąd Najwyższy, ponieważ właściwy do jej rozpoznania jest Sąd Apelacyjny w Warszawie.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), Sąd Najwyższy jest właściwy wyłącznie do rozpoznania skargi dotyczącej postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym. Jeżeli przedmiotem oceny jest przewlekłość postępowania przed sądem okręgowym i sądem apelacyjnym, to zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość Sądem właściwym do rozpoznania skargi jest sąd przełożony nad sądem, przed którym toczy się postępowanie,

Przepisy wyznaczające właściwość rzeczową Sądu Najwyższego do rozpatrywania skarg na przewlekłość postępowania jako normy o charakterze kompetencyjnym, powinny być interpretowane ściśle i literalnie (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 19 grudnia 2019 r., I NSP 175/19; z 24 października 2024 r., I NSP 333/24; z 12 listopada 2024 r., I NSP 256/23; z 18 grudnia 2024 r., I NSP 401/24; z 14 stycznia 2025 r., I NSP 426/24; z 16 stycznia 2025 r., I NSP 442/24; z 11 marca 2025 r., I NSP 293/25; z 15 kwietnia 2025 r., I NSP 6/25; z 21 maja 2025 r., I NSP 144/25; z 11 czerwca 2025 r., I NSP 173/25, z 18 września 2025 r., I NSP 289/25; z 26 listopada 2025 r., I NSP 349/25, z 26 listopada 2025 r., I NSP 366/25, z 26 listopada 2025 r., I NSP 396/25; z 11 grudnia 2025 r., I NSP 18/25; z 29 stycznia 2026 r., I NSP 497/25; z 29 stycznia 2026 r., I NSP 576/25; z 29 stycznia 2026 r., I NSP 6/26).

Skarżący T. K. wniósł skargę na przewlekłość postępowania sądowego, toczącego się obecnie przed Sądem Okręgowym w Warszawie pod sygn. III C 1213/25.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy postanowił o stwierdzeniu swej niewłaściwości i przekazaniu sprawy Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie na podstawie art. 200 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., stosowanym

odpowiednio na mocy art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c., który stosuje się do niniejszego postępowania na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość.

[kf]

[a.ł]